

[Alfred Jensen.]

parti har ment det overflødigt at tage ordet til forslaget. Ikke desto mindre har jeg dog sporet en vis interesse for problemerne i forbindelse med forslaget, og jeg vil gerne takke for den interesse, der er lagt for dagen. Jeg takker naturligvis først og fremmest det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, fordi han og hans parti går ind for forslaget gennemførelse. Dernæst vil jeg også gerne takke ordføreren for det socialdemokratiske parti, fordi man er villig til allerede på nuværende tidspunkt at tage problemet beskæftigelse op i forbindelse med forbrugsafgifterne. Det klæres imidlertid ikke alene med, at man tager problemet op til overvejelse; forholdene er af en sådan karakter, at der må træffes foranstaltninger.

Der er ikke gjort mange bemærkninger om forslagets indhold og om virkningen af dets gennemførelse. Jeg forstod på ministeren, at hvis man gennemførte forslaget, som det foreligger, ville det efter hans mening for tobaksafgifternes vedkommende betyde et provenutab på 110 mill. kr. Jeg er noget tvivlende overfor dette tal. Det forekommer mig, at det ikke kan være rigtigt. Det er muligt, hvis man tager hele den periode, der er gået, siden loven blev gennemført, at der da kan være en sådan forskel, men ser man på den udvikling, der har fundet sted, og ser man på de sidste oplysninger om forbrugsafgifterne, i hvert fald den sidste opgørelse, jeg har fået — den er dateret den 22. januar —, ser man, at indtægterne i sidste kvartal af 1950 viser en nedgang på cigaretterne til 119 mill. kr., men for sidste kvartal af 1951 en nedgang til ca. 110 mill. kr., d. v. s. her er en tilbagegang. For cigarernes vedkommende er der derimod ikke megen forskel, idet beløbet var på omtrent 22 mill. kr. i sidste kvartal af 1950, men 23 mill. kr. i sidste kvartal af 1951. Provenutabet kan altså ikke blive særlig stort på dette område.

Derfor forstår jeg ikke rigtigt de tal, ministeren har opgivet. Jeg forstod imidlertid også, at den væsentligste indvending mod forslaget var, at det kommer på et tidspunkt, da loven er ved at udløbe. Det står os fuldt klart, at den lov, vi foreslår ændringer til, udløber med udgangen af næste måned. Når vi alligevel har fundet det nødvendigt at stille forslag om ændring af loven, er det, fordi arbejdsløsheden har taget et sådant opsving, hovedsagelig for de to faggrupper, der her er tale om, at der må træffes foranstaltninger af den ene eller den anden art. Under disse omstændigheder er det vor opfattelse, at en tilbageførelse af

afgifterne for tobakkens vedkommende til de satser, der var gældende før vedtagelsen af den sidste forhøjelse, ville betyde en væsentlig hjælp.

Jeg skal indrømme, at det er noget vanskeligt at overskue den beskæftigelsesmæssige virkning af disse forslag, fordi man jo er nødt til i denne forbindelse ikke alene at se på tobaksafgifterne, men også på de samlede forhøjede forbrugsafgifter, der har medført en begrænsning af købekraften. Jeg vil dog tro, at en lettelse af det omfang i millioner kroner, som her er tale om, vil betyde en forøgelse af købekraften, der dels vil medføre øget beskæftigelse i tobaksindustrien, dels vil betyde en lettelse i kærene på andre områder. Det er klart, at når man får for 100 mill. kr. mere i købekraft, vil det kunne spores ikke alene på tobaksfabrikkerne, så kan det mærkes ikke alene i selve tobakshandelen, men indenfor hele handelen. Derfor tror jeg, det vil være noget vanskeligt at fastslå, hvor meget det beskæftigelsesmæssigt betyder; men at det vil betyde fremme af beskæftigelsen, derom kan der ikke være tvivl, og jeg har da heller ikke hørt nogen udtale sig derimod.

Jeg er klar over, at som forslaget er affattet, vil det have begrænset virkning for cigarmagerne, og der er overfor vort parti rejst spørgsmål, om ikke afgiften på cigarer burde sættes længere ned, fordi det er her, der er størst mulighed for at øge beskæftigelsen. Det var det spørgsmål, det ærede medlem hr. Himmelstrup var inde på, idet han sagde, at cigaretafgiftens lempelse ikke ville betyde nogen særlig forøgelse af beskæftigelsen. Der er i hvert fald det rigtige i det, at en lempelse i afgiften på cigarerne giver forholdsvis mere beskæftigelse end en lempelse for cigaretternes vedkommende. Vi er opmærksomme på dette spørgsmål og er af den opfattelse, at man egentlig bør foretage en større lettelse i afgiften på cigarer end ved at gå tilbage til den afgift, man havde, før vi vedtog den sidste forhøjelse. Men det er jo et spørgsmål, man kan tage op og se på i udvalget.

Den indvending, der har været fremsat imod forslaget, at disse afgifter er et led i et forlig, synes mig ikke at være nogen begrundelse for afvisning af forslaget. Jeg ved ikke, hvilke virkninger man havde forventet af forliget, men jeg vil dog tro, at der kan komme virkninger af foranstaltninger af den art, der vil gøre det nødvendigt at tage sagen op til fornyet behandling, og der kan jo ikke være noget i vejen for, at de, der har været enige om at gennemføre forliget, også kan nå frem til en fælles indstilling om en